

ELLENŐRZŐBIRÓI JELENTÉS

Az 1988. évi IBUSZ Kupa ellenőrzőbirói teendőiről időben értesültem, majd megkaptam a felkérő levelet az MTFSZ-től - meglehetősen pontatlanul - nem volt feltüntetve, melyik napra kérnek fel. Amikor a tényleges terepi munkára került volna sor, más volt az elképzelése a rendezőknek és más a megbizókknak /győztek a megbizók/. Ezek után nem akartam elvállalni a feladatot, de a rendezők, valamint a köztünk lévő eddigi jó kapcsolatra való tekintettel - eddig minden IBUSZ Kupán szerepeltem ellenőrzőbiróként - az utolsó pillanatban beszálltam és ellenőriztem a harmadik napot.

A kiírás szép kivitelben, de a magyar szokásokhoz képest nem elég részletességgel készült. A nevezési határidő - a magyar szokásokhoz képest - igen korai volt. A versenyértesítő nem küldése - a jelentkezés helye és ideje a kiírásban szerepelt - hazai viszonylatban teljesen szokatlan megoldást jelentett. A versenyiroda ebéidőben történt bezárása, valamint az egy helyen történő befizetés nem volt célszerű. A versenyre érkezők programfüzetből és külön rajtlistából tájékozódhattak. Sajnos, a pénzdíjról nem történt említés, ez pedig a későbbiek során óvásokat eredményezett /bár ezt senki nem írta le, mindenki tudta, hogy a pénzdíj az óvást kiváltó ok/.

A szokásos bizonytalanság a napfelelős személye körül az idén is fennállt. Akivel az ellenőrzés eredményét megbeszéltem, azzal a verseny előtti napokon nem volt kapcsolat.

Az ellenőrzés a verseny előtt két héttel - a térkép késői megjelenése miatt - elég későn történt meg. Az ellenőrzés befejezése után javaslatot tettem pontkiemelésre / vagy mert a környezete térképhiás volt, vagy mert nem találtam sem tereptárgyat, sem stekket/, pontáthelyezésre, új ellenőrzőpont kitűzésére - ezek meg is történtek. Itt az az érdekes, hogy ezek között vannak olyan pontok, amiket már az első két versenynapra jóváhagytak.

A verseny előtti napon ellenőriztem a benyomtatott térképeket, mely során sajnos elkövettem egy hibát. A benyomtatás egyik fele nem segítette az ellenőrzést: több olyan kör volt felhelyezve, ami csak a felvekvést biztosította, illesztést sajnos nem adott - ezek beállítása nem jelentett volna túlzott munkát.

Egy új pontot az első versenynap ellenőriztem, tizenhárom pontot - ahol nem volt stek, vagy módosítást javasoltam - a felvezetés után újra ellenőriztem.

A felvezetés időben megtörtént a versenyt megelőző nap. Minden ponton fémállvány volt, lyukasztó, vászonbója, betűkód.

A rajt időben megtörtént, az első két nap teljesítménye alapján - kivéve a két E kategória, ahol a második nap teljesítménye alapján - időkivárással rajtoltak a versenyzők 60 percig, majd percenként.

A Szalajka-völgy egy teljesen új terep, de a harmadik napot is ugyanazon terepen, azonos céllal rendezni, azért már nehéz. A térkép az eddigi IBUSZ Kupák közül az egyik legjobb térkép, különös tekintettel a felhasznált részekre.

A cél felépítése, elhelyezése minden igényt kielégített. A célszemélyzet jól látta el munkáját. A térképek visszaadása példászerűen történt. A hangosítás, eredményközlés magas színvonalu volt, az eredményhirdetés időben, illusztris vendégek jelenkétében, impozánsan lezajlott. A pénzdíjak kiosztásra kerültek.

Az időkivárásos tajtoltatás felveti a holtverseny eldöntésének gondját, melynek olyannak kellene lennie, hogy ne legyen mód komolytalan kettős, hármas holtversenyű befutásokra./Javaslatom van/

A versenynapon óvás történt: Üveges Gabriella /BEAC/ nyújtotta be.

A D 21 E kategóriában a térképre berajzolva BP pont volt, a szimbólban BO szerepelt, s az óvó versenyző szerint ez döntően befolyásolta a versenyt. Az óvást részben elfogadtam, mert a kódhiba igaz, de a kategória eredményét nem semmisítettem meg, mert a hiba nem volt döntő. Ugyanis a ponton rádiós pontőr volt /egy tájfutó/, aki az első két versenyző megérkezésekor /az óvást benyújtó versenyző nem volt köztük/ azonosította velük, hogy a berajzolt ponton vannak, majd továbbhaladásuk után rádióon érintkezésbe lépett a céllal, ahonnan azt az utasítást kapta, hogy minden D 21 E-ben futó versenyzőt a pontról küldjön tovább. Ezután érkezett a harmadik és vele együtt negyediknek az óvást benyújtó versenyző. A pontőr az információt megadta, az óvást benyújtó versenyző ivott t, majd továbbhaladta. Szerinte a ponton semmilyen információt nem kapott - akkor miért fogadta el a pontot jónak és haladt tovább? A célbaérkezéskor mintegy 5 m hátránnyal futott be, a harmadik pénzdíjat kapott, a negyedik semmit - azaz visszakapta az óvási díjat a részben elfogadott óvás miatt. Az óváásra adott válasz átadásánál jelen volt Kovács József napfelelős is, a BEAC részéről Sikhegyi Ferenc és Kele József elég minősíthetetlen hangot ütöttek meg, ezt akkori zaklattott idegállapotuknak tudom be. Ezt a hibát észre kellett volna vennem a térképellenőrzések során. A bontás rendben megtörtént.

Néhány észrevételem van, ezek nem csak a harmadik nappal, hanem a verseny egészével kapcsolatosak; mivel a három ellenőrzőbíró közül csak én tartózkodtam a versenyen mindhárom nap - ezért írom le észrevételeimet:

- A Világ Kupával kapcsolatban szándékosan nem tettem semmilyen észrevételt
- A rendezés felvet néhány problémát a jövőre nézve:
  - Időkiváráás esetén a komolytalan, holtversenyés befutások ellen tenni kell valamit
  - A pénzdíjak elvi elosztását le kell írni egyértelműen
  - Vezető ellenőrzőbírókat kell kijelölni a több napot érintő óvások miatt /egyik nap jó a pont, másik nap ugyanaz már nem jó/

Miskolc, 1988. augusztus 16.

Zsigmond Tibor
ellenőrzőbíró